RECHTSPRAAK

***Ontslag op staande voet vanwege onder meer depressieve klachten die de werksfeer verstoren niet rechtsgeldig. Gefixeerde schadevergoeding gematigd omdat dit de kantonrechter billijk voorkomt gelet op vervangende inkomsten.***

*Feiten*

Werknemer is per 9 april 2024 in dienst getreden bij werkgeefster in de functie van allround medewerker. Bij brief van 8 mei 2026 heeft werkgeefster werknemer op staande voet ontslagen. Als redenen voor het ontslag heeft zij vermeld: onvoldoende functioneren, depressieve klachten die de werksfeer ernstig verstoren en de vele gesprekken die hierin geen verbetering hebben gebracht. Werknemer verzoekt verklaringen die erop zien dat het ontslag niet rechtsgeldig is gegeven en dat hij berust in het einde van de arbeidsovereenkomst. Ook verzoekt hij een vergoeding wegens onregelmatige opzegging, een billijke vergoeding en een transitievergoeding.

*Oordeel*

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werknemer heeft onweersproken gesteld dat het ontslag op staande voet niet rechtsgeldig is gegeven, omdat de dringende reden daarvoor ontbreekt, het niet onverwijld is gegeven en de dringende reden niet onverwijld en duidelijk is medegedeeld. Het ontslag is daarom in strijd met artikel 7:671 BW gegeven. Werknemer berust in het ontslag. De arbeidsovereenkomst is geëindigd per 8 mei 2026. De kantonrechter matigt de gefixeerde schadevergoeding. Namens werknemer is op de mondelinge behandeling onweersproken toegelicht dat hij vanaf mei 2026 een Ziektewetuitkering ontvangt maar dat die € 234,49 bruto per maand lager is dan zijn loon bij werkgeefster zou zijn geweest. Werknemer heeft dus vervangende inkomsten voor het gemiste loon over de termijn waarop de gefixeerde schadevergoeding ziet. Die inkomsten zou hij niet hebben ontvangen als de arbeidsovereenkomst had voortgeduurd. Aangezien de matiging niet minder kan zijn dan het loon voor drie maanden, zal een gefixeerde schadevergoeding worden toegekend van het loon voor drie maanden. De transitievergoeding wordt toegekend. Werknemer komt reeds een schadevergoeding toe vanwege de onregelmatige opzegging, gelijk aan de gemiste inkomsten tot 9 april 2027. Het inkomensverlies tot 9 april 2027 is reeds gedekt door die schadevergoeding. Werknemer heeft geen onderbouwing gegeven voor andere schade. Het had op zijn weg gelegen een toelichting te geven wat de schade bedraagt vanwege zijn kwetsbare medische situatie, de onzekerheid over zijn uitkeringspositie of de druk vanwege verrekening. Ook was een toelichting op schade vanwege het uitblijven van re-integratie op

zijn plaats. Van schade waarvoor een billijke vergoeding op zijn plaats is, is dus niet gebleken. De kantonrechter zal de verzochte billijke vergoeding daarom op nihil stellen. De kantonrechter oordeelt dat ten onrechte wachturen en loon wegens een lening zijn ingehouden, nu een grondslag voor de wachturen ontbreekt en onvoldoende is toegelicht dat nog een schuld openstond. Het beroep van werkgeefster op een studie-/opleidingsovereenkomst faalt eveneens, er is niet voldaan aan de terugbetalingsvoorwaarden. Werkgeefster dient het loon na te betalen. De wettelijke verhoging over het ten onrechte verrekende loon wordt gematigd tot 25%. Werkgeefster wordt in de proceskosten veroordeeld.

---

**Instantie**: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
**Datum uitspraak**: 06-11-2026
**ECLI**: ECLI:NL:RBZWB:2026:10858
**Zaaknummer**: 12294095 AZ VERZ 26-30 (E)
**Rechters**: mr. van Dam
**Advocaten**: mr. S. Robie-van Deursen, mr. J.E. Eikelenboom, mr. C.L.J. Beljaarts en mr. F. Kaloudis
**Wetsartikelen**: 7:677 BW en 7:678 BW